

покою вийшли гості. Її голова злегка похилена на бік спочивала на подушці софи оббитої репсовою матерією коліру бордо. Можна б подумати, що дрімала, як би не широко отворені, скляної подоби очі і не отворені уста, на котрих, бачилось, тільки що завмер окрик тривоги або розпуки.

Капітан кинув ся до неї. Підняв її голову і тільки тепер побачив, що в правім виску знаходив ся невеличкий отвір, з котрого плила кров помішана з білявою, густою матерією. Револьвер лежав на софі прикритий фалдою її сукні. Не було ані найменшого сумніву, що Анелі аж до останньої хвилини заховала повну ясність ума і певність руки. Вистріл був влучний і в одній секунді зробив кінець її стражданням і покусам. Капітан довго вдивлював ся в те лице, спокійне тепер, та поранене нестертими слідами перебутої від учора внутрішньої боротьби. Чуте облекшення, що в першій хвилині блисло в його душі, зараз же затьмило ся якимсь нескладним гірким докором і почутем встиду. „Вона відважила ся на се! Відважилась, на що я не відважив ся!“ Ті слова блиснули у него в голові. Та на диво, жалю в його душі не було, а тільки якесь тупе почуте болю і безмірної втоми. На силу перемагаючи те почуте він мов сам не свій обернувся до остовпілого комісара і промовив рівним, тихим голосом:

— Пане комісарю, се моя жінка!

Комісар стояв мов у воду опущений.

— Пане капітане, — мовив по хвилі. — безмірно мені прикро, що наш прихід став ся причиною сеї страшної катастрофи, але се не моя вина. Очевидна річ, що супроти такого факту наше урядування скінчене.

— Перепрашаю пана комісара, — скрикнув Гірш висуваючи ся наперед. — Аджеж маємо тут сих панночок. Скоинстановане головного факту, о котрий нам ходить, ще й тепер може бути докінчане.

Капітан зирнув на Гірша поглядом повним дикої ненависти. Був би розшарпав сю погану ящірку, що навіть в тій хвилі, супроти маєстату смерті не зуміла бути нічим більше, як тільки поліцаїником.

— Ну, так, се правда, — мовив комісар трохи нерадо і ображений Гіршовою увагою, хоча мусів признати її справедливою. — Дівчата — обізвав ся до панночок, що в нім переляку придивлялися тій сцені, — підійдіть ближше і придивіть ся тій пані!

Дівчата підійшли ближше до Анелі. Капітан підняв на них